

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಬಾಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ ಅರ್ಥಾತ್ ತಮ್ಮ ಸ್ವಧರ್ಮ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಿ ಆಗ ಮಾಯೆಯು ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಿವಬಾಬಾ ಒಬ್ಬರೇ ಭೋಲಾನಾಥನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅನ್ಯರು ಯಾರೂ ಭೋಲಾನಾಥರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ಏಕೆ?

ಉತ್ತರ: ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರೇ ಶಿವಬಾಬಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಮಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಯೆಯು ಗುಲಾಮತನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಂಜ್ಞಾನಸಾಗರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳಿಂದ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೇವಾಧಾರಿ ಅನ್ಯ ಯಾರೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವತಂದೆಯೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಭೋಲಾನಾಥನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಭೋಲಾನಾಥನಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಏಕೆ ಮಹಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತರ ಭಗವಂತ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತರ ರಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ನೀಡುವವರು, ಅವರನ್ನೇ ಜಾದೂಗಾರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತನೆಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯು ಈಗಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಂಬರ್ವಾರ್ ಯಾರು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಧರ್ಮಗಳ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಸತೋಪಧಾನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್ವಾರ್ ಆಗಿಯೇ ಬರುವರಲ್ಲವೆ. ಮೊದಲು ದೇವತೆಗಳು, ನಂತರ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು, ವೈಶ್ಯರು.....ಬರುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಣಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋದರೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ವಿನಾಶವು ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾರು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಶಿವತಂದೆಯ ಪೂಜೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಇವರು ಈಗ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಗಾಯನ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಯು ನಂತರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಭಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಏನಿತ್ತು ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗ, ಶ್ರೇತಾಯುಗವು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ದ್ವಾಪರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಕಂಠಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಗಿಳಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಪಾರಿವಾಳದ ತರಹ. ಗಿಳಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಅದು ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪಾರಿವಾಳವು ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಮರನಾಥದಲ್ಲಿ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಾರಿವಾಳವು ಕೇವಲ ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ. ಗಿಳಿಯು ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪಾರಿವಾಳವು ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೇಳಿ ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪಾರಿವಾಳಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಈ ಸಮಯದನುಸಾರ ಮನುಷ್ಯರು ಗಿಳಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಪಾರಿವಾಳಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ತಂದೆಯು ರೂಪಭಸಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಅವರ ರೂಪವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿಲ್ಲ, ಶಿವತಂದೆಯ ರೂಪವೇನೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು - ಆತ್ಮವು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವತಂದೆಯ ರೂಪವೂ ಸಹ ಇದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮದ ರೂಪವು ಚಿಕ್ಕದು, ದೊಡ್ಡದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ರೂಪವೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮ ಆತ್ಮ. ಅವರೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಹೆಸರೇ ಭೋಲಾನಾಥ ಎಂದಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ಭೋಲಾನಾಥನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತನಗಾಗಿ ಅವರು ಒಂದು ಕವಡೆಯಷ್ಟೂ ಸಹ ಇಚ್ಛೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಈ ಶರೀರದ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವು ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಕಾರಣವೇ ಅವರಿಗೆ ನಂದಿಗಣವೂ ಸಹ ಇದೆ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ಥೂಲ ಎತ್ತನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೂ ವಾಹನವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೇರಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗೀರಥ, ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ರಥವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಆ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ರಥ

ಯಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ನರಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಶಿವತಂದೆಯದೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ವನ್ ಸತ್ಯ ಮಹಿಮೆಯು ಅವರದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗಂತೂ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂದೀಗಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎತ್ತನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಈಗ ಶಿವತಂದೆಯು ನಂದೀಗಣ(ಬ್ರಹ್ಮ)ದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಎಷ್ಟಿದೆ! ಭೋಲಾನಾಥ ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲರ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸು ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಂಕರನ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಶಿವ ಮತ್ತು ಶಂಕರನನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವನೇ ಶಂಕರನ ರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವರೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಯಾವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಯಾರು ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇ ತಾವೇ ಪೂಜ್ಯ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು, ತಾವೇ ಪೂಜಾರಿಗಳೆಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವೇ ಪೂಜ್ಯ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೆವು, ನಾವೇ ಪೂಜಾರಿಗಳಾದೆವು ಎಂದು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಶಿವನಂತೂ ಮೂಲವತನವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಮಂದಿರವಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಾಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನ ಪಾತ್ರವೂ ಇದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಶಿವನೂ ಸಹ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಂಕರನ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೆಸರಿಡುತ್ತಾರೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಳಗಡೆ ಸತ್ಯ ಮೇವ ಜಯತೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಂತೂ ಸರಿಯಿದೆ ಆದರೆ ಶಿವನ ಹೆಸರು, ರೂಪವನ್ನೇ ಅದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೆಳಗಡೆ ಬರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯವಂತೂ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸತ್ಯ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಜಯಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಾ||ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅ ಎಲ್ಲಾ ಮುರುಳಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಇಡೀ ಮನೆಯೇ ತುಂಬಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಗದಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮುರುಳಿಯು ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು, ಬಹಳ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ವ್ಯಕ್ತವು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಮಾಯೆಯ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳಂತೂ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಆದರೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಮಾಯೆಯು ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಸ್ವಧರ್ಮವು ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರದೇಶಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಾಯೆಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಓ ದೂರದೇಶದ ತಂದೆಯೇ..... ಎಂದು ಒಂದು ಗೀತೆಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ದೂರದೇಶದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವೀಗ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಬಹಳ ದೂರದೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವೀಗ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಂತೂ ಅನೇಕರಿರುವರಲ್ಲವೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರದೇಶಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಬರಲಿ ಎಂದು ಭಕ್ತರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವರು ಬಂದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ತಂದೆಯು ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಕಲಿಯುಗೀ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ, ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಓದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ ಅನ್ಯರಿಗೇನು ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾಟಕವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ ಹಾಜರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಕೇವಲ ಶಿವತಂದೆಯ ಬದಲು ಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನುವಾಚವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಮೊದಲು ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದನು, ಕೃಷ್ಣನು ನಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುವಂತಹ ಭೋಲಾನಾಥ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಗೆ ಭೋಲಾನಾಥನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಳಂಕವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಕೃಷ್ಣನಿಗಲ್ಲ, ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ. ಮೊದಲು (ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ) ದಾದಾರವರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕಳಂಕವನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಆಗ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಯಾತ್ರಿಕನು ಬಂದು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು ಆಗಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಳಂಕವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಸಲೀಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಯೆಲ್ಲಾ ಆಟಗಳು ಅವರದಾಗಿದೆ. ಅವರೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಮಗೆ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯಿಂದ ನಾವು ರತ್ನಗಳ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ರತ್ನಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇವು ರತ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ರತ್ನವೂ ಸಹ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ-ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕಲ್ಲು ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಕಲ್ಲು ಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ಪಾರಸ ಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಮಶಾನದಿಂದ

ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಘಳಿಗೆ-ಘಳಿಗೆಯೂ ಮೃತ್ಯುವು ತಿಂದು ಸ್ಮಶಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಸರ್ಪವು ಹಳೆಯ ಪೊರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸದನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಳೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈಗ ತಂದೆಯು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಸಾಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾವೇಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಮತಗಳಿವೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಮತ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ನಾನು ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ.... ಎಂದು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿರಿ. ನಾನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುಲಾಮಿತನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವೀಗ ಮಾಯೆಗೆ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಬಂದು ಅದರಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಭಕ್ತಿಯ ಪಾತ್ರವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ ನಂತರ ವೈರಾಗ್ಯ. ವೈರಾಗ್ಯವೂ ಸಹ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳದು ಮನೆ-ಮಠವನ್ನು ಬಿಡುವ ವೈರಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮದು ಇಡೀ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಂತೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ಮವಾಗಲಿದೆ. ಏನೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರದು ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಮುಂತಾದವರು ಬಂದು ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ವಿಮಾನಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಕಳ್ಳರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರೂ ಸಹ ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರೋಲಿಸರು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಅವರಿಗೆ ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿನಾಶವಂತೂ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ! ಅಮೇರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಖದ ಆಡಂಬರವಿದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಂತೂ ಕೊನೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸುಖದ ಪಾತ್ರವು ಈಗ ಇದೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ, ಚಂದ್ರನ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಸೂರ್ಯನ ಬಳಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಸೂರ್ಯ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಚಂದ್ರವಂಶಿ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಪಂಚವಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಜಪಾನಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಸೂರ್ಯವಂಶಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೆಲವೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಭಾರತವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಚಂದ್ರವಂಶಿ ಆಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಖಂಡವು ಮತ್ತಾವುದೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಟಕವು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅದಲು-ಬದಲಾಗುವ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಯಾವಾಗ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಆಗ ಸದಾ ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿನೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಶಾಂತಿಯಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಕೊರಳಿನ ಹಾರವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತೀರೆಂದು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ನನ್ನ ಸ್ವಧರ್ಮವೂ ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದೇ ನಾಟಕವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಮೂಕ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೇವಲ ಸಂಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ (ಸಂದೇಶಿಗಳು) ಅವರೇ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ನಾಟಕವು ನಮ್ಮನ್ನು 84 ಜನ್ಮಗಳು ನಟಿಸಿ, ನಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನಾದಿ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಇದನ್ನು ಶಿವಬಾಬಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ಇವರು (ಬ್ರಹ್ಮ) ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಗುಹ್ಯ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನೂ ಸಹ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರ ನದಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರ ನದಿ ಮತ್ತು ಸಾಗರದ ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಸ್ವತಿ ಮತ್ತು ಸಾಗರದ ಮೇಳವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಳ ಒಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರ ನದಿ ಮತ್ತು ಸಾಗರದ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ನದಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೇಳವೂ ಸಹ ಒಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಮೇಳ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಗರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೇಳವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಮ್ಮಾರವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ನದಿಗಳ ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಳವು ಸಾಗರ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ನದಿಯ ಜೊತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ತಾವೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ. ಇವರು ಚೈತನ್ಯ ಸಾಗರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಜಡವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ನದಿಗಳು ಸಾಗರದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಮಂಗಳ ಮಿಲನವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಘಳಿಗೆ-ಘಳಿಗೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಮಕ್ಕಳೇ,

ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಶಿವತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತ್ಯಮತಿ ಸೋ ಗತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರ ಮೃತ್ಯುವಂತೂ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏನಿದೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಈ ಬಾಂಬೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪಯಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಂತೂ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುವವರು ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿಗಳಿದ್ದಾರೆ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುತ್ತದೆ ನಂತರ ವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - ಮಾಯೆಯು ತುಂಬಾ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ಣ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಕ್ಕಾ ಮಹಾವೀರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಗವು ಈ ರೀತಿಯಿರಬೇಕು - ಮಾಯೆಯು ಎಂದೂ ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಾರದು. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ತಮ್ಮ ಸ್ವಧರ್ಮ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸಫಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ

ವರದಾನ: ಲೌಕಿಕವನ್ನು ಅಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಮನೆಯನ್ನು ಮಂದಿರ ಮಾಡುವಂತಹ ಆಕರ್ಷಣಾಮೂರ್ತಿ ಭವ. ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಮನೆಯ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಲೌಕಿಕತೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ. ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಅನುಭವ ಮಾಡಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಲೌಕಿಕತೆ ಇದೆ, ಲೌಕಿಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಮನೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಂದಿರವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಇದಾಗಿದೆ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವರ ಸೇವೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸ್ವರೂಪ. ಸ್ಥಾನ ಸಹ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿ, ವಾಯುಮಂಡಲ ಸಹ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿ. ಹೇಗೆ ಮಂದಿರದ ವಾಯುಮಂಡಲ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿತ ಮಾಡುವುದೋ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸುಗಂಧ ಬಂದಾಗ ಆ ಸುಗಂಧ ಸ್ವತಃ ನಾಲಕ್ಕುರು ಕಡೆ ಹರಡುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು.

ಸೋಗನ್: ಮನಸ್ಸು-ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಧೃಢತೆಯಿಂದ ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡಿ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೇಳಲಾಗುವುದು ಸತ್ಯ ಯೋಗಿ.